

Sygn. akt: I C 985/16 upr.

Na rozprawie dnia 7 listopada 2017 r. nie stawił się pełnomocnik powoda, wniósł o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Pozwana K. Ż. nie stawiła się – zawiadomiona w trybie art. 139§1 kpc, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko K. Ż.

o zapłatę

powództwo oddała w całości.

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej K. Ż. kwoty 2 630,71 zł. Podniosła, że pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki w formie elektronicznej. Podniosła, że pozwana skorzystała ze standardowego procesu zawierania umowy za pomocą środków porozumiewania się na odległość, tj. za pomocą formularza rejestracyjnego dokonała rejestracji, następnie zapoznała się i zaakceptowała warunki umowy i regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną oraz warunki ochrony danych. Następnie uiściła kwotę 0,01 zł na rachunek (...) spółki (...). Na podstawie dokonanego przelewu (...) dokonała weryfikacji pozwanej poprzez dane widniejące na przelewie. Po dokonaniu weryfikacji, środki we wnioskowanej wysokości zostały uruchomione i wypłacone na rachunek bankowy, z którego nastąpiła wpłata rejestracyjna. Po zaksięgowaniu przelewu (...) dokonała także oceny wiarygodności pozwanej poprzez sprawdzenie informacji w Biurach (...). Następnie na adres korespondencyjny pozwanej, podany podczas rejestracji, zostały przesłane dwa egzemplarze umowy pożyczki

odnawialnej V..pl z kopertą zwrotną. Pozwana była zobowiązana do podpisania otrzymanej umowy i odesłania jednego egzemplarza na adres wydrukowany na załączonej kopercie. Na mocy zawartej umowy pozwana zobowiązała się do zwrotu pożyczki do dnia 26.01.2015r. wraz z należnymi prowizjami, odsetkami za opóźnienie w spłacie w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP oraz kosztów wezwań do zapłaty przesyłanych drogą pocztową. Pozwana w zakreślonym terminie nie dokonała zwrotu świadczenia. Po bezskutecznych czynnościach windykacyjnych (...) w dniu 31.05.2015r. dokonał cesji wierzytelności na rzecz powódki. Powódka kierowała do pozwanej pisemne wezwania do zapłaty jednak bezskutecznie. Na dochodzoną pozewem kwotę składają się: kwota 2000,00 zł z tytułu niespłaconej pożyczki, kwota 304,71 zł z tytułu odsetek umownych za okres od 27.01.2015r. do 31.12.2015r., kwota 280,00 zł z tytułu prowizji przy obsłudze pożyczki i kwota 46,00 zł z tytułu opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne.

Pozwana K. Ż., zawiadomiona w trybie art. 139§1 KPC nie stawiała się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Stosownie do art. 339§1 kpc, jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. Zgodnie z §2 tego przepisu, w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Z czego wniosek, iż niestawiennictwo pozwanego nie zwalnia Sądu z dokonania merytorycznej oceny powództwa i przedłożonych przez stronę powodową dowodów.

W ocenie Sądu w okolicznościach sprawy powództwo nie może być uwzględnione. Mając na uwadze przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy należy wskazać, że nie stanowi on wystarczającej podstawy do uwzględnienia powództwa, pomimo tego, iż zachodzą warunki do wydania wyroku zaocznego.

W szczególności należy wskazać, iż powódka nie wykazała faktu zawarcia przez pozwaną umowy pożyczki z tytułu, której dochodzi należności w rozpoznawanej sprawie. Do pozwu zostały załączone m.in. kopie dokumentów w postaci: raportu z operacji na rachunku (...) (PLN) z którego wynika, że została zarejestrowana tam wpłata kwoty 0,01 zł z danymi pozwanej oraz oświadczeniem, iż wyraża ona zgodę na zawarcie umowy pożyczki V..pl o numerze (...) z datą 12.09.2013r. Z kolei załączony dalej dokument: Twoje warunki umowy pożyczki w V..pl (k. 20) odnosi się do pożyczki nr (...) z dnia 28.12.2014r. Wskazany dokument nie został przez nikogo podpisany i brak jakichkolwiek danych potwierdzających jego akceptację przez pozwaną, tudzież sposobu weryfikacji jego autentyczności. Analogicznie potwierdzenie przelewu kwoty pożyczki na domniemany rachunek pozwanej odnosi się do umowy pożyczki nr (...). Ze wskazanego wyciągu nie wynika przy tym przez kogo i w jaki sposób został on sporządzony. Dowodem zawarcia umowy pożyczki przez pozwaną nie jest także przedłożony przez powódkę formularz umowy pożyczki odnawialnej (...).PL (k. 15-18) czy tabele opłat i prowizji (k. 18v-19). Wskazany formularz nie jest wypełniony i nie jest dowodem zawarcia umowy przez pozwaną ani warunków zawartej przez nią umowy. W szczególności nie jest to podpisany przez pozwaną formularz umowy o jakim mowa w uzasadnieniu pozwu, który miał zostać przesłany pozwanej celem podpisania.

W tych okolicznościach, w ocenie Sądu, należało przyjąć, iż przedłożony przez stronę powodową materiał dowodowy nie stanowi dowodu zawarcia przez pozwaną umowy pożyczki w okolicznościach przedstawionych w pozwie. W szczególności odmienny numer pożyczki, na którą pozwana miała wyrazić zgodę dnia 12.09.2013r. i pożyczki, której miał dotyczyć przelew z dnia 29.12.2014r., nie dają podstaw do przyjęcia, iż odnoszą się one do jednego i tego samego stosunku prawnego. Tym samym brak podstaw do przyjęcia za prawdziwe twierdzeń powoda odnoszących się do istnienia, wysokości oraz wymagalności zobowiązania pozwanej.

Odnosząc się z kolei do zawartej przez powódkę umowy cesji (k. 22-24), to nie kwestionując jej zawarcia i ważności należy wskazać, iż fakt zawarcia umowy cesji nie stanowi dowodu istnienia wierzytelności, która była jej przedmiotem. Strona powodowa nie przedłożyła natomiast żadnych dokumentów potwierdzających istnienie zobowiązania, jego wysokość i wymagalność, ewentualnie fakt uznania go przez pozwaną.

Stosownie do art. 6 KC ciężar dowodu wskazanych powyżej okoliczności spoczywał na stronie powodowej, która w tym postępowaniu mu nie podolała. Sąd natomiast nie ma obowiązku zarządzania żadnych postępowań celem potwierdzenia okoliczności podnoszonych przez strony lub poszukiwania środków dowodowych, które mają im umożliwić wykazanie prawdziwości swoich twierdzeń.

W tych okolicznościach pomimo zaistnienia formalnych przesłanek do wydania w sprawie wyroku zaocznego wskutek nie działania w sprawie pozwanego, Sąd powództwo oddalił.